

Studies in Romeinen

God veranderd, God verandert

Deel 5

Hans van de Lagemaat

Overgegeven

In Romeinen 1:18-32 toont Paulus ons de toestand van de mensheid in het algemeen. God heeft hen 'overgegeven'. Driemaal komt dat woord voor in dit Schriftgedeelte en dat betekent dat het een kernwoordje is en dat het het waard is om het te bestuderen.

*'Daarom ook heeft God hen in de begeerten van hun hart **overgegeven** aan de onreinheid om hun lichamen onder elkaar te onteren.'* (Rom. 1:24).

*'Daarom heeft God hen **overgegeven** aan oneervolle hartstochten, want ook hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang vervangen door de tegennatuurlijke.'* (Rom. 1:26).

*'En omdat het hun niet goeddacht God te erkennen, heeft God hen **overgegeven** aan verwerpelijk denken, om dingen te doen die niet passen.'* (Rom. 1:28).

Hier is iets heel ernstigs aan de hand! Degenen over wie dit gaat, worden in vers 18 beschreven. Het zijn mensen die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken. Dit zijn dus mensen die de waarheid en de God van de waarheid kennen of gekend hebben, maar die ten onder hebben gehouden. De waarheid hebben zij platgewalst en begraven, opdat niemand die te weten zou komen. Ze hebben dit niet per ongeluk gedaan, maar moedwillig. Ze houden de waarheid 'in ongerechtigheid' ten onder.

We zouden in de eerste plaats kunnen denken aan Babel. Nadat God in Noach een nieuw begin had gemaakt ging het daar opnieuw goed mis. De torenbouw van Babel had het doel om de mensen die toen leefden tegen Gods uitdrukkelijke gebod in bijeen te houden en hen te vergaderen onder één naam. Hier ligt de grote zonde van Babel. God had bekend gemaakt dat de grote Verlosser uit Sem voort zou komen. Sem betekent 'naam'. Maar deze Naam werd verguisd en we lezen dat zij tegen elkaar zeiden:

*'en laten we voor ons een naam **maken**' (Gen. 11:4).*

Een naam voor ons, voor onszelf. Laten we er zelf een uitkiezen. Niet Gods Naam, maar onze eigen naam voor onszelf. Dat is ook de reden waarom God nederdaalde:

*'en dit is het, dat zij beginnen **te maken**' (Gen. 11:6, SV).*

Dat is het wat God bewoog om hun spraak te verwarren en hen te verstrooien over de aarde:

*'maar nu, zoude hun niet afgesneden worden al wat zij bedacht hebben **te maken**?' (Gen. 11:6, SV).*

Het niet erkennen van Gods Naam en een naam voor zichzelf te maken was de grote fout. Waarschijnlijk was die naam Nimrod, die een geweldig jager voor het aangezicht van de Heere werd¹ (Gen. 10:9). Hij was de stichter van Babel in het land Sinear en sindsdien heeft Babel altijd gestaan voor alles wat anti-God is (Gen. 10:10).

God heeft hen daarna laten gaan en hen aan zichzelf overgegeven, hoewel Hij Zichzelf niet onbetuigd liet.

*'Hij heeft in de tijden die achter ons liggen **al de heidenen hun eigen wegen laten gaan**, hoewel Hij Zichzelf toch niet onbetuigd liet door goed te doen: Hij gaf ons vanuit de hemel regen en vruchtbare tijden en verzadigde ons hart met voedsel en vreugde. (Hand. 14:16, 17).*

Hier staat wat Paulus ook in Romeinen 1 zegt. God heeft hen sindsdien overgegeven.

Voor één man maakte Hij een uitzondering en dat was Abraham. Opnieuw ging God verder met Zijn heilsplan. Hij liet zien dat de Naam

---

¹ Dit is zeker niet positief op te vatten.

uit Abraham voort zou komen. En in die lijn zouden alle volken, die God tijdelijk hun eigen weg liet gaan, gezegend worden. Uit Abraham ging God Zijn eigen volk Israël bouwen en door dat volk zou Gods zegen over het aardrijk verspreid gaan worden. Waar ik nu verder niet op inga is dat de zonde van Babel is herhaald en wordt herhaald. Romeinen 1:18-32 heeft toepassingen die veel dichterbij komen dan dat het alleen maar een geschiedenis is van vijfduizend jaar geleden.

De gevolgen zijn desastreus gebleken voor de volkeren die in diepe duisternis verder wandelden.

Zij zijn overgegeven in de begeerten van hun hart aan de onreinheid om hun lichamen onder elkaar te onteren (Rom. 1:24).

Zij zijn overgegeven aan oneervolle hartstochten, want ook hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang vervangen door de tegennatuurlijke (Rom. 1:26).

Zij zijn overgegeven aan verwerpelijk denken, om dingen te doen die niet passen (Rom. 1:28).

Elk van deze beschreven oorzaken liggen direct op het seksuele terrein. Het is echt niet verwonderlijk dat waar de waarheid wordt verbasterd door mensen die beter zouden moeten weten, door hen die de Schrift in handen hebben en zelf leidlieden van blinden menen te zijn, juist daar grove zonden op seksueel gebied openbaar komen.

De oorzaak

Driemaal staat er dat God hen heeft overgegeven. Elk van de zinnen wordt ingeleid met 'daarom' of 'omdat'. Er is dus een reden waarom God dit gedaan heeft. God heeft de volkeren niet zomaar aan hun vuile lusten en begeerten overgelaten. Hij doet dat niet voor niets. Eén oorzaak zagen we al; dat is het algemene, de overkoepelende oorzaak: de waarheid werd in ongerechtigheid onderdrukt. Wat dit betekent, leren we uit de redenen die worden genoemd waarom God hen heeft overgegeven.

*'Want zij hebben, hoewel zij God kennen, Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar zij zijn verdwaasd in hun overwegingen en hun onverstandig hart is verduisterd. Terwijl zij zich uitgaven voor wijzen, zijn zij dwaas geworden, en hebben zij de heerlijkheid van de onvergankelijke God **vervangen**² door een beeld dat lijkt op een vergankelijk mens, op vogels en op viervoetige en kruipende dieren.'* (Rom. 1:24).

Zij kenden God, maar zij hebben Hem niet als zodanig erkend en dus ook niet verheerlijkt en gedankt. Hun eigen hart begin te redeneren (laat ons voor onszelf een naam maken), maar zodoende hebben ze de wijsheid van God verlaten en zijn zij dwaas geworden. Zo dwaas dat zij de heerlijkheid van de onvergankelijke God veranderd hebben in een beeld dat lijkt op een vergankelijk mens, op vogels en op viervoetige en kruipende dieren.

*'Zij hebben de heerlijkheid van de onvergankelijke God **vervangen**³.* (Rom. 1:23).

Hier leidt de wijsheid van mensen toe; aanbidding van beelden van mensen en dieren, ofwel dwaasheid alom. Daarom heeft God hen overgegeven.

De volgende oorzaak staat in vers 25.

*'Zij hebben de waarheid van God **vervangen**⁴ door de leugen, en het schepsel vereerd en gediend boven de Schepper, Die te prijzen is tot in eeuwigheid. Amen.'* (Rom. 1:25).

De waarheid veranderd in en vervangen door een leugen. Ze hebben de heerlijkheid van de onvergankelijke God niet alleen vervangen door een beeld van mens of dier, maar ze zijn dat beeld ook gaan

---

² SV: 'veranderd'

³ SV: 'veranderd'

⁴ SV: 'veranderd'

aanbidden. Ze hebben het schepsel vereerd en gediend boven de Schepper. Aan de natuur kenden ze goddelijke kracht toe. Deze zonde heeft zich op een hele subtiele manier herhaald in Israël. De allereerste keer was dat kort na de bevrijding uit Egypte toen Mozes de berg op was gegaan om Gods wet te ontvangen. In de tijd dat hij afwezig was maakten de Israëlieten een gouden kalf. Dit gebeurde nota bene onder de leiding van Aäron, de broer van Mozes en zijn spreekbuis voor Farao. Aäron kende de Heere op een hele intieme wijze en hij werd de eerste hogepriester van Israël.

‘Toen rukte heel het volk de gouden ringen die ze in hun oren hadden, af en zij brachten ze bij Aäron. Hij nam ze van hen aan, hij bewerkte ze met een graveerstift en maakte er een gegoten kalf van.’ (Exod. 32:3, 4).

Dit was stap één. De heerlijkheid van de onvergankelijke God veranderd in een beeld van een kalf. Ze noemden dat kalf met de naam van de Heere en ze gingen het aanbidden.

‘Toen zeiden zij: Dit zijn uw goden, Israël, die u uit het land Egypte geleid hebben. Toen Aäron dat zag, bouwde hij er een altaar voor, en Aäron kondigde aan: Morgen is er een feest voor de HEERE! Zij stonden de volgende dag vroeg op, brachten brandoffers en brachten ook dankoffers. Het volk ging daarna zitten om te eten en te drinken; vervolgens stonden zij op om uitbundig feest te vieren.’ (Exod. 32:5, 6).

Dit is stap twee. De vertaling geeft: ‘dit zijn uw goden’, maar er staat natuurlijk gewoon: ‘dit is uw God’. Dit is de Heere, die u uit Egypte geleid heeft. Dat blijkt ook uit de woorden van Aäron als hij een feest voor de Heere aankondigt. Dat kalf stelde de Heere voor! Dus eerst veranderden zij de heerlijkheid van de onvergankelijke God in een kalf en daarna noemden ze het bij de naam van de Heere om dat te vereren en te dienen in plaats van Hemzelf.

Ook later in de geschiedenis herhaalde Israël deze zonde. Het werd zelfs zo erg, dat zij nog erger deden dan de heidenen.

*'Zo zegt de HEERE: Wat voor onrecht hebben uw vaders in Mij gevonden, dat zij zich ver van Mij hebben gehouden, dat zij achter nietige dingen zijn aan gegaan— en zelf nietig zijn geworden— dat zij niet zeiden: Waar is de HEERE, Die ons uit het land Egypte geleid heeft, Die ons in de woestijn deed gaan, in een land van wildernis en kuilen, in een land van dorheid en schaduw van de dood, in een land waar niemand doorheen trok en waar geen mens woonde? Ik bracht u in een vruchtbaar land, om de vrucht daarvan en het goede ervan te eten. Maar toen u daarin kwam, verontreinigde u Mijn land en hebt u Mijn eigendom tot een gruwel gemaakt. Ik bracht u in een vruchtbaar land, om de vrucht daarvan en het goede ervan te eten. Maar toen u daarin kwam, verontreinigde u Mijn land en hebt u Mijn eigendom tot een gruwel gemaakt. De priesters zeiden niet: Waar is de HEERE? en zij die de wet hanteerden, kenden Mij niet; de herders kwamen in opstand tegen Mij, en de profeten profeteerden namens de Baäl. Ze gingen achter dingen aan die niet van nut zijn. Daarom zal Ik u nog ter verantwoording roepen, spreekt de HEERE, ja, uw kleinkinderen zal Ik ter verantwoording roepen. Voorzeker, steek over naar de eilanden van de Kittiers, en zie, stuur boden naar Kedar en let aandachtig op, en kijk of iets dergelijks gebeurd is. Heeft een volk ooit goden **ingeruild**?⁵— en het zijn niet eens goden!— Toch heeft Mijn volk zijn Eer **ingeruild**⁵ voor wat niet van nut is. Ontzet u hierover, hemel, huiver, wees zeer ontsteld, spreekt de HEERE.'* (Jer. 2:5-12).

Israël wordt hier ter verantwoording geroepen.

Eerst vraagt de Heere hen, welk onrecht er in Zijn hart leefde volgens de vaders. Wat een indringende en pijnlijke vraag! God Zelf lijdt aan Zijn eigen volk. Is er onrecht in Mij? Heb Ik jullie kwaad gedaan? Zeg het Me als het zo is? Dan laat Hij de weldaden zien, waarmee Hij hen

---

⁵ SV: 'veranderd'.

overladen heeft. Hij heeft hen eerst uit de slavernij in Egypte verlost. Vervolgens heeft Hij hen door een onherbergzame en onbewoonbare woestijn geleid, hen daar onderhouden en bewaard van alle gevaren. Vervolgens leidde Hij hen Zijn land binnen. Dat was een vruchtbaar land en Israël mocht net als Adam in de hof vrij eten van alle vruchten van de bomen die er groeide. Wat een goede God!

Welke reden heeft Hij dan om Israël te vragen of er onrecht in Hem is? Als je dit zo leest, dan bestaat het niet dat er ook maar één Israëliet was die de geschiedenis van zijn volk kende en die zijn God van onrecht kon betichten.

De reden dat God dit vraagt is dat Israël Zijn land begon te verontreinigen op de manier waarop de bewoners dat voor hen hadden gedaan. Zij maakten Zijn eigendom, Zijn land, Zijn erfenis tot een gruwel. We zullen ons de details maar niet proberen voor te stellen, maar je mag gerust denken aan al de zonden die in het gedeelte van Romeinen 1 beschreven staan.

Het was niet alleen zo dat Zijn land werd besmet met hun gore zonden, ook God Zelf werd veranderd. Is er ooit zoiets gebeurd onder de heidenen, dat een volk zijn goden heeft veranderd? Nee, dat was niet zo. Dit was weer een retorische vraag; een vraag waarbij het antwoord al vast stond. Natuurlijk niet! Maar Israël wel. Israël veranderde zijn Eer en Zijn Heerlijkheid in iets wat nutteloos is: een beeld van een mens of een dier.

Dit had overigens ook gevolgen voor Israël zelf. Israël wordt zelf veranderd door dit dwaze gedrag.

‘Ík had u evenwel geplant, een edele wijnstok, een volkomen betrouwbare stek. Hoe bent u tegenover Mij dan veranderd in wilde ranken van een uitheemse wijnstok? Want al zou u zich met loog wassen en zou u zeep in overvloed gebruiken, uw ongerechtigheid blijft een vlek voor Mijn aangezicht, spreekt de Heere HEERE.’ (Jer. 2:21, 22).

Israël wordt een wijnstok genoemd; een edele wijnstok (zie ook Ps. 80:9). 'Een volkomen betrouwbare stek', noemt Hij Zijn volk! Net als Adam. Ze moesten goede vruchten voortbrengen. En wat is er gebeurd? Ze waren totaal verbasterd en de enige vruchten die zij voort konden brengen, die stonken (Jes. 5:2).

Israël heeft Gods heerlijkheid veranderd. Het gevolg is dat het zelf veranderd wordt van een edele wijnstok in wilde ranken van een uitheemse wijnstok.

God vraagt Israël of zij onrecht in Hem hadden gevonden, maar het antwoord is dat het volk de hand in eigen boezem moest steken:

'uw ongerechtigheid blijft een vlek voor Mijn aangezicht' (Jer. 2:22).

Het onrecht lag geheel aan de kant van Israël.

De zonde van het veranderen van de heerlijkheid van de onvergankelijke God werd dus niet alleen door de heidenen die God liet varen bedreven, maar ook door Israël, het volk waarmee Hij de hoogste bemoeienis wilde hebben. Dat is de staat van de mens.

De derde oorzaak waarom God de heidenen heeft overgegeven is gerelateerd aan de vorige twee en staat in vers 28 van Romeinen 1.

'En omdat het hun niet goed dacht God te erkennen' (Rom. 1:28).

Dit betekent dat er een goede en intieme kennis van God was. Zij wisten precies Wie Hij was en wat zij aan Hem hadden. Wat hier staat is dat zij het niet goed dachten die kennis te bewaren. Ze moesten die kennis niet. Ze moesten Hem niet. Dat was ook de toestand van Israël. We zouden voldoende teksten kunnen vinden om dat te onderbouwen, maar we zullen ons beperken tot het gedeelte dat we zojuist al hebben gelezen.

'De priesters zeiden niet: Waar is de HEERE? en zij die de wet hanteerden, kenden Mij niet; de herders kwamen in opstand tegen Mij, en de profeten profeteerden namens de Baäl.' (Jer. 2:8).

Dit is het niet goed denken om God te erkennen, om Zijn kennis vast te houden. Je ontdoet je van Zijn Woord en stelt je eigen kennis daarvoor in de plaats. Je doet misschien nog wel alsof je Zijn kennis zoekt, maar je zoekt bewust verkeerd, op een plaats waar Hij helemaal niet te vinden is. Niet bij de Springader van het levende water, maar bij de gebroken vaten, die al het water weg laten lopen en je leeg en dorstig laten (Jer. 2:13).

Samenvattend kunnen we zeggen dat God hen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken, overgeeft als zij Zijn kennis niet bewaren en Zijn heerlijkheid veranderen in iets wat nutteloos is, in een afgodsbeeld, in iets dat zichtbaar of onzichtbaar is, maar wat niet God is.

Dit gold niet alleen de heidenen in Babel; dat gold ook Israël. Uiteindelijk heeft Hij ook hen, tijdelijk, overgegeven. Dat tijdelijke geldt overigens ook de volkeren. Als God Zijn volk tot inkeer gaat leiden en als zij Hem gaan zien en kennen in Christus Jezus, dan krijgt Hij ook weer bemoeienis met de volken. Dat is allemaal onderdeel van Zijn plan, van Zijn werk.

Ten slotte geef ik op de volgende bladzijde de structuur van dit Bijbelgedeelte.

Structuur van Romeinen 1:18-2:1

- A 1:19, 20 Gods kracht bekend. Goddeloosheid dus niet te verontschuldigen

- B
  - a 1:21- De heerlijkheid van God verworpen
  - b 1:-21, 22 Het gevolg; het verstand verdorven

- C
  - c 1:23 De heerlijkheid van de onverderfelijke God veranderd
  - d 1:24 Gevolg: onttering van de lichamelijke hartstochten

- C
  - c 1:25 De waarheid van God veranderd
  - d 1:26, 27 Gevolg: onttering van de lichamelijke hartstochten

- B
  - a 1:28- De kennis van de Heere verworpen
  - b 1:28-31 Het gevolg; het verstand verdorven

- A 1:32; 2:1 Gods recht bekend. Goddeloosheid daarom niet te verontschuldigen

De heerlijkheid van de mens

'Terwijl zij zich uitgaven voor wijzen, zijn zij dwaas geworden, en hebben zij de heerlijkheid van de onvergankelijke God vervangen door een beeld dat lijkt op een vergankelijk mens, op vogels en op viervoetige en kruipende dieren.' (Rom. 1:22, 23).

Paulus spreekt hier over de heerlijkheid van de onvergankelijke God. Zij hebben die veranderd in het beeld van een vergankelijk mens.

De Bijbel spreekt niet alleen over de heerlijkheid van de onvergankelijke God. Het Woord spreekt ook van de heerlijkheid van de mens en die drukt dan meteen uit wat zijn vergankelijkheid is.

'Want alle vlees is als gras, en alle heerlijkheid van de mens is als een bloem van het gras. Het gras is verdord en zijn bloem is afgevallen.' (1 Pet. 1:25).

Er is best iets moois in een bloem in het gras. Daar is schoonheid in en met die schoonheid wordt de heerlijkheid van de mens in deze tekst vergeleken. Maar de bloem verdort. En uiteindelijk sterft hij en valt hij af, rot hij weg en wordt hij niet meer teruggevonden. Dat is de heerlijkheid van de mens. Als een bloem in het gras.

Deze heerlijkheid van de mens wordt ook zo uitgedrukt in Psalm 90. Mozes beschrijft daarin de vergankelijkheid van de mens.

'U doet de sterveling terugkeren tot stof en zegt: Keer terug, mensenkinderen (...) U spoelt hen weg, zij zijn als de slaap. In de morgen zijn zij als het gras dat opkomt: in de morgen bloeit het en komt het op, 's avonds wordt het afgesneden en het verdort.' (Ps. 90:3-6).

Zo is het niet altijd geweest. God heeft de mens niet geschapen met het doel om weg te rotten in het graf. Zijn doel was oneindig veel

hoger. God heeft de mens niet onvergankelijk geschapen; hij is geschapen met de mogelijkheid om te sterven, maar de dood was oorspronkelijk niet inherent aan de mens. God schiep de mens niet met zijn dood voor ogen.

'En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!' (Gen. 1:26).

De mens is geschapen naar Zijn beeld en Zijn gelijkenis. Dat hield ook iets in van Zijn onvergankelijkheid. De mens was bestemd om over Gods schepping te regeren, om in gemeenschap met Hem te wandelen en Hem te verheerlijken. Dat was God oorspronkelijke doel met de mens en dat is iets geheel anders dan een bloem van het gras die afvalt en na het sterven nooit meer teruggevonden wordt.

De heerlijkheid van de mens vinden we ook terug in Psalm 8 en die wordt daar vermengd met de heerlijkheid van God:

'HEERE, onze Heere, hoe machtig is Uw Naam op de hele aarde! U Die Uw majesteit getoond hebt boven de hemel.' (Ps. 8:2).

'Als ik Uw hemel zie, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die U hun plaats gegeven hebt, wat is dan de sterveling, dat U aan hem denkt, en het mensenkind, dat U naar hem omziet? Toch hebt U hem weinig minder gemaakt dan de engelen en hem met eer en glorie gekroond.' (Ps. 8:4-6).

Na deze tekst wordt de heerschappij van de mens over de aarde weer benoemd, zoals in Genesis 1:26. De mens was met eer en heerlijkheid gekroond. Het is iets van de heerlijkheid waarmee deze Psalm ook eindigt.

'HEERE, onze Heere, hoe machtig is Uw Naam op de hele aarde!'
(Ps. 8:10)

De mens mist die heerlijkheid

De werkelijkheid is zo geheel anders. De dood heerst om ons heen. Hoeveel geliefden heeft de lezer van dit boekje al naar het graf moeten dragen? Rouw, verdriet en vergankelijkheid zijn de realiteit van het bestaan van de mens. Hoe lang duurt het nog voordat de schrijver van dit werkje en de lezer ervan zelf naar het graf gedragen worden? Dit soort vragen zijn geen doemdenken. Ze zijn de werkelijkheid. Dit zijn geen vragen die voortkomen uit een depressieve geest. Ze weerspiegelen de duisternis van het bestaan van ons allen. Het is zo geheel anders dan die heerlijkheid waarmee God de mens oorspronkelijk had gekroond. En nu kunnen we niets anders zeggen dan de woorden van Paulus:

'Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God'
(Rom. 3:23).

De mensen missen de heerlijkheid van God, waarmee zij geschapen waren. Het ontbreekt hen daaraan. Ze hebben haar niet meer. Die heerlijkheid is weg. En wat rest is niet veel meer dan te vergelijken met een bloempje in een veld. Het staat er een poosje te bloeien en mooi te zijn tussen andere bloemen en tussen de doornen en de distels, maar daarna verdwijnt het om nooit meer teruggevonden te worden.

Hoe dit zo is gekomen is voor iedere Christen een bekend verhaal.

'U zult als God zijn' (Gen. 3:5)

waren de verleidende woorden van de satan. En ze werden geloofd door Eva en Adam. De overtreding van het gebod was de val van de mens en het was het einde van de heerlijkheid van God voor hem.

Israël was een edele wijnstok. Het volk veranderde zijn Eer in dat wat geen nut doet en het volk zelf veranderde daarmee in wilde ranken van een uitheemse wijnstok.

De mens was geschapen naar Gods Beeld, maar door dat te veranderen in de gelijkenis van een mens en een dier heeft hij die heerlijkheid verloren en is er niet veel meer over dan een ruïne waarin we nog vaag de contouren zien van de oorspronkelijke heerlijkheid van het gebouw.

Dit brengt ons wel bij de volgende vraag. Wat is dat eigenlijk, Gods Beeld, waarnaar de mens geschapen is?

Het Beeld Gods (2 Korinthe 4)

De mens veranderde de heerlijkheid van de onvergankelijke God in de gelijkenis van een beeld van een vergankelijk mens en van een beest. Hoe kwam dit? Het vers voorafgaande aan deze mededeling verklaart alles:

'Zich uitgevende voor dwazen zijn zij dwaas geworden' (Rom. 1:22).

Het is niet zo dat er geen beeld van God bestond. Adam en Eva waren immers geschapen naar Zijn beeld en naar Zijn gelijkenis.

'En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; (...) En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.' (Gen. 1:27)

Dat deze woorden meer te betekenen hebben dan een gelijkenis van Gods eigenschappen van kennis, gerechtigheid en heiligheid, zoals dit nogal eens geleerd wordt, lijkt ons Genesis 5:3 te bevestigen:

'Adam leefde honderddertig jaar, en verwekte een zoon naar zijn gelijkenis, naar zijn beeld; en hij gaf hem de naam Seth.' (Gen. 5:3).

Voor beeld en gelijkenis worden hier dezelfde woorden gebruikt als in het eerste hoofdstuk en ze hebben zeker ook de betekenis van een fysieke gelijkenis.

Maar wat betekent het dan dat de mens naar Gods beeld en gelijkenis is geschapen? Heeft God een beeld? Om deze vraag te beantwoorden zullen we een aantal Bijbelgedeelten onderzoeken. Het eerste is 2 Korinthe 4:4-6.

'Van hen, de ongelovigen, geldt dat de god van deze eeuw hun gedachten heeft verblind, opdat de verlichting met het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het beeld van God is, hen niet zou bestralen.' (2 Kor. 4:4).

Christus is het Beeld van God. Er is een god actief die de mens in de duisternis wil laten van de heerlijkheid van dit Beeld van God, van Christus. Hij heeft hun harten en hun gedachten verblind, zodat het licht van het Evangelie van deze heerlijkheid niet zou bestralen.

'Want wij prediken niet onszelf, maar Christus Jezus als Heere, en onszelf als uw dienstknechten om Jezus' wil. Want God, Die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is ook Degene Die in onze harten geschenen heeft tot verlichting met de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus.' (2 Kor. 4:5, 6).

In deze tekst worden het Beeld van God en de heerlijkheid van God op een bijzondere manier met elkaar verbonden. Als we dat zien, dan zien we ook de immense consequentie van de daad van de mensen om de heerlijkheid van God te veranderen in de gelijkenis van het beeld van een mens of een dier.

Zet de verzen 4 en 6 eens onder elkaar en vergelijk ze.

'De verlichting met het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het Beeld van God is.' (2 Kor. 4:4).

'Verlichting met de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus.' (2 Kor. 4:6)

De parallel in deze twee Schriftgedeelten is opvallend.

De god van deze eeuw heeft de gedachten verblind van de ongelovigen opdat zij niet bestraald zouden worden door de **verlichting** met het Evangelie van de heerlijkheid van Christus.

Paulus daarentegen is een dienaar van dat Evangelie geworden om **verlichting** van de kennis van de heerlijkheid van God te geven.

Het Evangelie is het Evangelie van **de heerlijkheid van Christus**.

En het is Paulus te doen om de kennis van **de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus**.

2 Korinthe 4:4 en 6 zijn parallel en de woorden 'de heerlijkheid van Christus, Die het Beeld van God' is worden verklaard in de woorden 'de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus.'

In Zijn aangezicht zien we de heerlijkheid van God. Hij is het Beeld van God. Naar dat Beeld en die Gelijkenis waren Adam en Eva geschapen. Door de zondeval hebben zij dat beeld verloren en missen zij de heerlijkheid van God. Zij hebben de heerschappij uit handen gegeven aan de satan, die nu de god van deze eeuw is. In wat een duisternis leeft de mens sinds die tijd. De god van deze eeuw is er de oorzaak van dat de mens in zo'n diepe duisternis is terechtgekomen. Hij is er ook de oorzaak van dat de gedachten van de ongelovigen niet bestraald worden door de verlichting van het Evangelie van de heerlijkheid van God.

'Terwijl zij zich uitgaven voor wijzen, zijn zij dwaas geworden, en hebben zij de heerlijkheid van de onvergankelijke God vervangen

door een beeld dat lijkt op een vergankelijk mens, op vogels en op viervoetige en kruipende dieren.’ (Rom. 1:22, 23).

Gaan we iets zien van hoe groot die dwaasheid is in het licht van het Evangelie van de heerlijkheid van God, in het licht van die drie verzen in 2 Korinthe 4?

Het Beeld van God (Kolossenzen 1)

In 2 Korinthe 4 stond het Beeld van God in de context van verlichting. De god van deze eeuw doet er van alles aan om de mens in de duisternis te houden. Hoe groot wordt het wonder als onze gedachten worden bestraald met de verlichting van het Evangelie van de heerlijkheid van Christus.

Licht en duisternis vinden we ook in het volgende Schriftgedeelte waar we even bij stil willen staan en waarin Christus als het Beeld van God terugkomt.

*‘Daarbij danken wij de Vader, Die ons bekwaam heeft gemaakt om deel te hebben aan de erfenis van de heiligen in **het licht**. Hij heeft ons getrokken uit **de macht van de duisternis** en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde. In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de zonden. Hij is **het Beeld van de onzichtbare God**, de Eerstgeborene van heel de schepping.’ (Kol. 1:12-15).*

De Vader heeft ons getrokken uit de duisternis en Hij heeft ons overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde. Door de Zoon van Zijn liefde hebben we de verlossing door Zijn bloed, de vergeving der zonden. Deze Zoon van Zijn Liefde is het Beeld van de onzienlijke God.

Merk op dat er niet staat dat Hij het onzichtbare Beeld van God is! Hij is het Beeld van de onzichtbare God. In dat Beeld wordt God juist zichtbaar voor ons! Dat was ook helemaal de essentie van 2 Korinthe 4:6:

'tot verlichting met de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus' (2 Kor. 4:6).

In Zijn aangezicht zien we de heerlijkheid van God. Dat is ook het hele punt van Johannes 1:1-18. Hij is de Schepper van alle dingen. Hij komt als het Licht in een duistere, gevallen wereld. De god van deze eeuw houdt de gedachten van de ongelovigen gevangen zodat dit Licht hen niet bestraalt. Maar het is juist Jezus Christus in Wie wij de heerlijkheid van God kunnen zien.

*'En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en **wij hebben Zijn heerlijkheid gezien**, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.'* (Joh. 1:14).

*'Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, **Die heeft Hem ons verklaard.**'* (Joh. 1:18).

Christus is het Beeld van de onzienlijke God. In Hem hebben wij verlossing door Zijn bloed uit de macht van de duisternis en vergeving van zonden.

Christus is het Beeld van de onzienlijke God. In Romeinen 1:23 gaat het over de heerlijkheid van de onverderfelijke God. Al deze woorden, 'onzichtbaar', 'onvergankelijk', 'heerlijkheid', komen samen in één tekst, namelijk 1 Timotheüs 1:17.

'De Koning nu der eeuwen, de onvergankelijke, de onzichtbare, de alleen wijze God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.' (1 Tim. 1:17).

Paulus geeft God hier de lof. Hem zij de heerlijkheid. Deze lofzang is precies het tegendeel van wat de mens doet in Romeinen 1:23. Zij veranderen deze heerlijkheid van de onvergankelijke en onzichtbare God in de gelijkenis van een beeld van een mens of van een dier.

Paulus had het aangezicht van het Beeld van God aanschouwd en bezingt Gods heerlijkheid. Zij wier gedachten niet bestraald worden door de verlichting van het Evangelie van de heerlijkheid van God vullen dit Beeld van God naar hun eigen duistere gedachten in.

'Terwijl zij zich uitgaven voor wijzen, zijn zij dwaas geworden'
(Rom. 1:22).

Hoe groot is die dwaasheid als we die leggen naast het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het Beeld van de alleen wijze God is.

Gods heerlijkheid veranderd in een beeld

Als we werkelijk gaan begrijpen dat Christus het Beeld Gods is; als we in Hem de heerlijkheid Gods zien, dan gaan we ook iets begrijpen van de geweldige gevolgen van Romeinen 1:23:

'en hebben zij de heerlijkheid van de onvergankelijke God vervangen door een beeld dat lijkt op een vergankelijk mens, op vogels en op viervoetige en kruipende dieren' (Rom. 1:23).

We hebben hier niet alleen te maken met de dwaasheid van de mens, maar ook met de influisteringen van de god van deze eeuw.

'Van hen, de ongelovigen, geldt dat de god van deze eeuw hun gedachten heeft verblind, opdat de verlichting met het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het beeld van God is, hen niet zou bestralen.' (2 Kor. 4:4).

Door Gods heerlijkheid te veranderen in de gelijkenis van het beeld van een schepsel wordt Gods ware Beeld totaal verduisterd.

In het paradijs zei de slang tot Eva:

'u zult als God zijn' (Gen. 3:5).

Na de val bracht hij de mens er toe om te zeggen:

God zal als ik zijn.

De mens maakt God aan zichzelf gelijk in een beeld van een mens of beest. Zijn grootste verlangen is om als God te zijn, maar omdat dit onhaalbaar is haalt hij God maar naar beneden naar zijn eigen niveau. Met dat verduisterde verstand verlaagde hij de heerlijkheid van God tot de gelijkenis van een beeld van een schepsel. Waarlijk:

'Terwijl zij zich uitgaven voor wijzen, zijn zij dwaas geworden.'
(Rom. 1:22).

Hoe de mens de heerlijkheid van God veranderd heeft in de gelijkenis van een schepsel zien we alom. Vooral de beeldhouw- en schilderkunst hebben zich hier totaal aan overgegeven. Paulus hield zijn toehoorders in Athene dan ook voor:

'Wij nu, die van Gods geslacht zijn, moeten niet denken dat de Godheid gelijk is aan goud, zilver of steen, een product van de kunstzinnigheid en gedachten van een mens.' (Hand. 17:29).

Deze woorden brengen ons ook weer terug bij 1 Petrus 1. Petrus schrijft zijn Joodse lezers:

'in de wetenschap dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent van uw zinloze levenswandel, die u door de vaders overgeleverd is, maar met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevlekt Lam. Hij is wel van tevoren gekend, vóór de grondlegging van de wereld, maar in de laatste tijden geopenbaard omwille van u. Door Hem gelooft u in God, Die Hem opgewekt heeft uit de doden en Hem heerlijkheid gegeven heeft, zodat uw geloof en hoop op God gericht zijn.' (1 Pet. 1:18-21).

Hier staan het Beeld van God en het beeld dat de mensen zichzelf hebben gevormd van God, en daarmee Zijn heerlijkheid hebben veranderd, naast elkaar.

De mensen moeten het in hun dwaze overleggingen hebben van beelden van goud, zilver en steen. Gods Beeld is Christus, het smetteloze en onbevleete Lam. Hij is geopenbaard. We kunnen Hem aanschouwen. In Hem zien wij God.

God is niet veranderd

Als Paulus schrijft dat zij de heerlijkheid van de onvergankelijke God veranderd hebben, dan bedoelt hij dit natuurlijk niet daadwerkelijk. Zij hebben beelden van Hem gemaakt. Zij hebben Zijn waarheid ten onder gehouden en de leugen verspreid. Maar dat betekent niet dat de heerlijkheid van God daadwerkelijk veranderd is. Het betekent ook niet dat Zijn waarheid daadwerkelijk veranderd is.

‘En hebben zij de heerlijkheid van de onvergankelijke God vervangen door een beeld dat lijkt op een vergankelijk mens, op vogels en op viervoetige en kruipende dieren.’ (Rom. 1:23).

Dit is het gevolg van hun eigen verblinding. Moedwillig hebben zij de ware God niet willen erkennen. Maar in zijn eerste brief aan Timotheüs is Paulus zich helemaal bewust van een ‘onvergankelijke God’ Die helemaal niet is veranderd:

‘De Koning nu der eeuwen, de onvergankelijke, de onzichtbare, de alleen wijze God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.’ (1 Tim. 1:17).

Als we ons bewust zijn van deze toestand van de mens; als we beseffen hoe zeer we ons van nature in het duister bevinden en menen God te dienen, met dingen die helemaal niets met God te maken hebben; als we diep tot ons door laten dringen wat een enorme oneer God is aangedaan door al onze eigen dwaze overleggingen, dan rijst hoop ik bij iedereen de vraag: hoe kan dit nog goed komen?

Voordat ik daarop inga, gaan we kijken naar hoe God verandert. De heerlijkheid van God is veranderd, maar Hij verandert ook; en daarmee bedoel ik: de mens verandert Zijn heerlijkheid, de heerlijkheid van de onvergankelijke God, maar God verandert ook iets.

God verandert

De heerlijkheid van de onvergankelijke God werd veranderd door hen 'die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken' (Rom. 1:18). Die heerlijkheid werd veranderd in het beeld van een vergankelijk beeld. De kernwoorden hier lijken 'onvergankelijk' en 'vergankelijk' te zijn. De heerlijkheid van God heeft iets te maken met onvergankelijkheid. God is de Enige die onsterfelijkheid heeft. (1 Tim. 6:16).

Mensen hebben iets onvergankelijks willen veranderen in iets vergankelijks. Hoe wonderlijk is het dat God juist het tegengestelde werkt! God verandert ook. Let op; er staat nu een 't' aan het eind.

*'Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen **veranderd** worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen **veranderd** worden.'* (1 Kor. 15:51, 52).

Het is een verandering van vergankelijkheid naar onvergankelijkheid. Dat is zelfs het deel van de doden, door de opwekking uit doden. Dit kan alleen Gods werk zijn: God verandert.

Paulus schrijft deze woorden in de periode van Handelingen. Het Koninkrijk en de Koning werden nog gepredikt aan Israël, zowel in het land als daarbuiten en de onmiddellijke komst van de Heere, *de parousia*, was aanstaande en werd door de gelovigen verwacht. Ook Paulus leefde in deze verwachting en schreef daarom over 'wij allen'. Deze hoop op niet te zullen ontslapen en veranderd te worden is uitgesteld.

De verandering waar Paulus hierover spreekt is die van vergankelijkheid in onvergankelijkheid, van sterfelijkheid in onsterfelijkheid. De noodzaak van die verandering ligt in het beërven van het Koninkrijk van God.

'Maar dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk van God niet kunnen beërven, en de vergankelijkheid beërft de onvergankelijkheid niet.' (1 Kor. 15:50).

Na de beschrijving van de verborgenheid in de verzen 51 en 52, de verandering van hen die levend zullen zijn overgebleven bij de komst van de Heere, gaat Paulus verder:

'Want dit vergankelijke moet zich met onvergankelijkheid bekleden en dit sterfelijke moet zich met onsterfelijkheid bekleden. En wanneer dit vergankelijke zich met onvergankelijkheid bekleed zal hebben, en dit sterfelijke zich met onsterfelijkheid bekleed zal hebben, dan zal het woord geschieden dat geschreven staat: De dood is verslonden tot overwinning.' (1 Kor. 15:53, 54).

De mens was niet onsterfelijk en onverderfelijk geschapen. We lezen net immers dat alleen God 'onsterfelijkheid' heeft. Met de zonde van Adam en Eva is de dood de wereld ingekomen en met de dood het verderf, de vergankelijkheid. 'Het loon van de zonde is de dood' (Rom. 6:23) en dat is wat we om ons heen zien. Dood en verderf.

Toch spreekt Paulus in de woorden die ik zojuist aanhaalde van een wonderlijke verandering. Een verandering in tegengestelde richting als waarin de zonde werkt. Van het sterfelijke naar het onsterfelijke, van het verderfelijke naar het onverderfelijke. En hij eindigt in een overwinningslied:

'Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning? De prikkel nu van de dood is de zonde, en de kracht van de zonde is

de wet. Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus.' (1 Kor. 15:55-57).

In die Naam, de Naam van onze Heere Jezus Christus, schuilt het grote geheim van dit 'veranderd' worden.

'Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.' (Rom. 6:23).

Hoe kan dit? Hoe kan het werk van de zonde tenietgedaan worden? De straf op de zonde moet toch betaald worden? Hoe kan dan dit sterfelijke onsterfelijkheid aandoen? Hoe kan dan dit vergankelijke onvergankelijkheid aandoen?

Dat niet alleen:

'En zoals wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij ook het beeld van de Hemelse dragen.' (1 Kor. 15:49).

Wij dragen het beeld van de aardse Adam; maar dat beeld zal veranderd worden, naar het beeld van de Hemelse. Het herstel is volledig en gaat in het licht van andere Schriftplaatsen, waar ik nu niet op in zal gaan, zelfs boven het oorspronkelijke uit. Gods einddoel is veel groter en mooier dan het begin. Hoe is dit mogelijk? Het antwoord is het onderwerp van geheel 1 Korinthe 15: de opstanding der doden.

Gods antwoord. God verandert Zichzelf.

Het antwoord van God op de zonde van de mens is Zijn Zoon. Hij vernederde Zichzelf door mens te worden. Hij werd een dienstknecht en gehoorzaamde volkomen. Zo volkomen, dat Hij eindigde aan het kruis.

Waar de mens Gods heerlijkheid naar beneden probeerde te halen door die te veranderen in de gelijkenis van een beeld ontledigde Christus Jezus Zichzelf van al Zijn heerlijkheid (Fil. 2:7) en kwam Hij in

de gedaante gelijk aan het zondige vlees (Rom. 8:3). God wordt Mens! God 'verandert' Zichzelf in de gedaante van een zondige mens.

Johannes

'In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is.' (Joh. 1:1-3).

'Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid zijn er door Jezus Christus gekomen.' (Joh. 1:17).

De mensen veranderen de heerlijkheid van de onvergankelijke God in de gelijkenis van een beeld van een verderfelijk mens.

Het Woord is vlees geworden. Het Woord heeft de gedaante van een vergankelijk mens aangenomen. Het Woord is sterfelijk geworden. Dat heeft de mens niet gedaan. Dat heeft God Zelf gedaan. Hij heeft Zichzelf zo ver vernederd.

Paulus in Romeinen

'Want wat voor de wet onmogelijk was, krachteloos als zij was door het vlees, dat heeft God gedaan: Hij heeft Zijn eigen Zoon gezonden in een gedaante gelijk aan het zondige vlees en dat omwille van de zonde, en de zonde veroordeeld in het vlees'. (Rom. 8:3).

Hier staat deels hetzelfde als wat Johannes schreef. Let op dat er staat dat God Zijn Zoon zond 'in een gedaante gelijk aan het zondige vlees' en niet 'in het zondige vlees'. God is volkomen en waarachtig mens geworden. Maar Hij is niet een zondig mens geworden. Hij was en is zonder zonde.

Hoewel Paulus hier iets dergelijks zegt als Johannes gaat hij toch nog een stap verder. God heeft Zijn Zoon gezonden in de gedaante gelijk aan het zondige vlees, en dat voor de zonde, en God heeft

'de zonde veroordeeld in het vlees, opdat de rechtvaardige eis van de wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.' (Rom. 8:3, 4).

De zonde is gestraft in Hem Die geen zonde heeft gekend. De vloek rustte op Hem, die volmaakt de wet volbracht.

'Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem.' (2 Kor. 5:21).

Door Zijn wonderlijke gang naar het graf en Zijn opstanding daaruit omdat de dood Hem daarin niet kon houden, heeft Hij

*'de dood tenietgedaan heeft, en **het leven en de onvergankelijkheid** aan het licht gebracht door het Evangelie'* (2 Tim. 1:10).

Paulus in Filippenzen

Op wel heel wonderlijke wijze worden bovenstaande verzen uit Johannes en Romeinen samengevat en uitgebreid in de brief aan de Filippenzen.

'Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was, Die, hoewel Hij in de gestalte van God was, het niet als roof beschouwd heeft aan God gelijk te zijn, maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden. En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood.' (Fil. 2:5-8).

Hij was in de gestalte van God. Voor Hem was het geen roof om aan God gelijk te zijn. Voor ieder schepsel die probeert aan God gelijk te zijn is het wel roof, diefstal. Voor Hem niet. Hij is God, maar Hij heeft Zich van al Zijn heerlijkheid ontdaan en Hij heeft de gestalte van een dienstknecht aangenomen. Dat is een omgekeerde beweging! De mens wil als God zijn en berooft God van Zijn eer en heerlijkheid. God wordt Mens en ontdoet Zich van al Zijn eer en heerlijkheid.

Christus Jezus, veranderd van God tot een Dienstknecht, Die Zichzelf vernederde tot de dood van het kruis.

Hij is niet geëindigd aan het kruis. Door het graf heen is Hij opgestaan uit de dood en is Hij verhoogd tot de hoogste plaats in het universum:

'opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.' (Fil. 2:10,11).

Het loopt in Zijn vernederende werk allemaal weer uit op de heerlijkheid van God, de heerlijkheid van de onvergankelijke God, welke de mensen veranderden in de gelijkenis van een beeld van een vergankelijk mens en dier.

Gods doel

Gods doel met die vernedering van Zichzelf was dat de mens, die Hem zo ver naar beneden wilde halen, verhoogd zou worden. God wilde de mens hierdoor herscheppen tot het Beeld van Zijn Zoon. Adam werd geschapen naar Zijn Beeld. Adam verwoestte die heerlijkheid door zijn ongehoorzaamheid en de verleiding van de slang om als God te willen zijn. Zijn nageslacht probeerde Gods heerlijkheid te veranderen en Hem aan zijn eigen beeld gelijk te maken, of erger dan dat, aan het beeld van een beest. God vernedert Zichzelf door de vloek en de zonde van de schepping te dragen om de mens in zijn oorspronkelijke heerlijkheid terug te brengen. Dat ligt vervat in de woorden van Romeinen 8:29:

‘Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders.’ (Rom. 8:29).

En die verandering kan, nee, moet reeds nu al plaatsvinden. Die verandering vindt plaats door te aanschouwen, door te kijken. God heeft Zijn heerlijkheid geopenbaard in Zijn Beeld, Christus Jezus (2 Kor. 4:4, 6). Door die heerlijkheid te aanschouwen worden wij van heerlijkheid tot heerlijkheid in gedaante veranderd.

‘Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt.’ (2 Kor. 3:18).

En zo zullen wij die het beeld van de aardse (Adam) gedragen hebben zo zullen wij ook het beeld van de Hemelse (Adam) dragen (1 Kor. 15:49). En door het onderwijs en verlichting van de Heilige Geest is dat een verandering die nu reeds in ons leven plaatsvindt, ziende op Jezus.

Vergankelijkheid wordt onvergankelijkheid

De werkelijkheid is in feite nog mooier. De mens wordt niet alleen herschapen naar het oorspronkelijke beeld van God, maar er is iets bij gekomen. Adam en Eva werden vergankelijk geschapen. God schiep hen niet met het doel om te sterven en te vergaan, maar wel met de mogelijkheid daartoe.

Door de zondeval is de mens gestorven. Maar God vernederde Zichzelf en werd Mens. Hij werd een deel van Zijn eigen schepping. God de Onvergankelijke werd waarachtig Mens opdat Hij kon sterven. Wat een oneindig diep mysterie! Omdat Hij zonder zonde was kon het graf Hem niet houden. De dood en het verderf hadden geen macht over Hem. Daarom lezen we:

'En dat Hij Hem uit de doden heeft doen opstaan om niet meer tot ontbinding terug te keren, heeft Hij zó gezegd: Ik zal u de weldaden van David geven, die betrouwbaar zijn'. (Hand. 13:34).

Hij is opgewekt uit de doden en Hij zal nooit meer tot het graf wederkeren; en niet alleen Hij niet, ook niet al degenen die met Hem zullen worden opgewekt. Zij krijgen onsterfelijkheid, zoals God onsterfelijkheid heeft. Zij krijgen onvergankelijkheid, zoals God onvergankelijkheid heeft.

'Want dit vergankelijke moet zich met onvergankelijkheid bekleden en dit sterfelijke moet zich met onsterfelijkheid bekleden. En wanneer dit vergankelijke zich met onvergankelijkheid bekleed zal hebben, en dit sterfelijke zich met onsterfelijkheid bekleed zal hebben, dan zal het woord geschieden dat geschreven staat: De dood is verslonden tot overwinning.' (1 Kor. 15:53, 54).

De mens wordt vergankelijk geschapen. De mens valt in de zonde en wordt vergankelijk en de dood heerst over hem.

God wordt deel van Zijn vergankelijke schepping om Zelf in Christus de dood te kunnen sterven en daarmee niet alleen de mens van de dood te kunnen verlossen maar hem tevens onvergankelijkheid te kunnen geven.

Wie dit vatten kan, die vatte het.

'Immers, Zijn Goddelijke kracht heeft ons alles geschonken wat tot het leven en de godsvrucht behoort, door de kennis van Hem Die ons geroepen heeft door Zijn heerlijkheid en Zijn deugd. Daardoor heeft Hij ons de grootste en kostbare beloften geschonken, opdat u daardoor deel zou krijgen aan de Goddelijke natuur, nadat u het verderf, dat er door de begeerte in de wereld is, ontvlucht bent.' (2 Pet. 1:3, 4).

